

som er kommet fra hr. Tórbjörn Jacobsen, hr. Lars-Emil Johansen og hr. Kuupik Kleist, for det meste af det, de tre førte frem, er sådan set besvaret i mit indlæg ved starten af denne debat.

Jeg vil bare sige til hr. Tórbjörn Jacobsen, at hvis han mener, at regeringens linje i spørgsmålet om øget indflydelse og mere selvstyre for Færøerne og Grønland sigter på at bedøve befolkningerne på Færøerne og i Grønland, synes jeg altså, at det er en kraftig undervurdering af det færøske folk og det grønlandske folk.

Jeg vil bare sammenfattende som svar på de indlæg, der er kommet, sige, at jeg mener dybt alvorligt, at rigsfællesskabet er et fællesskab af tre ligeværdige folk, og jeg mener alvorligt, at der er noget positivt i at søge størst mulig decentralisering og lokalt selvstyre, at der ligger noget positivt i at lægge kompetencer og ansvar så tæt ud til de mennesker, de vedrører, som overhovedet muligt.

Derfor er regeringen også grundlæggende tilhænger af at overføre så mange opgaver som muligt til Færøerne og til Grønland. Og til syvende og sidst er det op til det færøske folk og det grønlandske folk selv at bestemme, hvor omfattende det skal være, og i hvilken takt det skal ske.

Det er selvfølgelig klart, at det hænger sammen med, at det skal være økonomisk ansvarligt og selybærende. Altså man kan jo ikke have selvstyre, uden at man også kan styre sin egen økonomi.

Det er der i forhold til Færøerne altså fundet en løsning på, for i takt med, at opgaverne føres over, reduceres bloktilskuddet.

For Grønland er situationen noget mere vanskelig, men det er grunden til, at vi har nedsat et fælles udvalg mellem den danske regering og det grønlandske landsstyre; det er netop for at se på, hvordan vi kan gøre Grønland mere økonomisk selv bærende.

For rent ud sagt, og det vil jeg sige til alle tre, er det jo ren teori at tale om selvstyre, hvis man ikke også kan styre sin egen økonomi. Det siger jeg ikke som en kritik af selvstyretanken, men jeg siger det bare som en konstatering af, at forudsætningen for reelt selvstyre er, at man også bliver økonomisk selv bærende. Det vil vi gerne hjælpe til med, og derfor håber jeg, at der kan komme noget konstruktivt ud af det udvalgsarbejde, der er sat i gang.

Så jeg må sige til hr. Tórbjörn Jacobsen, der jo leverede et indlæg, der næsten havde karakter af en svovlprædiken, at jeg synes faktisk, at hr.

Tórbjörn Jacobsen skulle tage kampen på Færøerne i stedet for her i Folketinget, for hr. Tórbjörn Jacobsen løber altså en åben dør ind. Jeg tror ikke, at der er nogen her i Folketinget, der vil modsætte sig, at Færøerne kan overtage opgaver. Men det er altså op til det færøske folk selv at bestemme omfanget og takten.

Så til nogle af de specielle emner, der er rejst. Må jeg først sige til hr. Mogens Lykketoft, at det er klart, at regeringen vedstår indgåede aftaler. Jeg er også enig med hr. Lykketoft i, at hvis man vil ændre i indgåede aftaler, skal der være fuld åbenhed om det.

Jeg indrømmer, at når hr. Mogens Lykketoft appellerer til, at han og jeg skal stå sammen mod en alliance af utålmodige konservative, unge Venstreløvere og radikale hovedbestyrelsesmedlemmer, er det noget af en kraft, vi er oppe imod. Men vi skal gøre vores bedste.

Kl. 19.45

Jeg deler i øvrigt hr. Lykketofts opfattelse af de effekter, som den indgåede aftale har haft. I øvrigt er den jo ikke fuldt indfaset endnu. Men jeg mener, at hr. Lykketoft har ret i, at indgåede aftaler skal overholdes. Skal de ændres, skal der være fuld åbenhed om det.

Hr. Lykketoft var inde på et tema, som også hr. Frank Jensen var inde på, nemlig frit valg. Der må man jo forstå, at Socialdemokratiet nærmest er imod frit valg. Ja, det siger hr. Lykketoft at Socialdemokratiet ikke er, men man bliver alligevel efterladt med en lidt – skal vi sige – underlig smag i munden efter at have hørt hr. Frank Jensens indlæg, for her var i hvert fald ikke mange positive udsagn om frit valg. Det, hr. Frank Jensen hæftede sig ved, var bureaukrati og masser af penge, der blev brugt på frit valg på ældreområdet.

Jeg afviser fuldstændig den kritik, som hr. Frank Jensen fremsatte. Socialministeriet har et panel med 15 kommuner, som løbende vurderer indførelsen af frit valg på ældreområdet. De hidtidige meldinger fra det panel er, at kommunerne har taget reglerne til sig, og at reglerne efter kommunernes opfattelse har medført øget retssikkerhed for borgerne.

Det er lettere for de ældre at se, hvad de kan få, og hvad de ikke kan få. Der er kommet større ensartethed i tildelingen af hjemmehjælp. De nye regler har også medført en bedre ressourcestyring i kommunerne. Ansvar er mere entydigt fordelt, når de, der bestiller opgaver, er adskilt fra dem, der leverer opgaverne. Så der er slet ikke dækning i den praktiske virkelighed for